

Woezel & Pip[®]

Sprookjes uit de Tovertuin

Guusje Nederhorst

Dromenjager Publishing BV

Karel du Jardinstraat 33-II
1072 SG Amsterdam

Eerste druk 2021

Naar de oorspronkelijke verhalen van Guusje Nederhorst

Tekst, illustraties en vormgeving: The Dreamchaser Studios

© 2021 Dromenjager BV

Met deze aankoop steunt u het Guusje Nederhorst Fonds

ISBN 978 94 932 1630 3 | NUR 273/277

Dromenjager Publishing BV drukt haar boeken op papier met het FSC[®]

Mix-keurmerk. Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

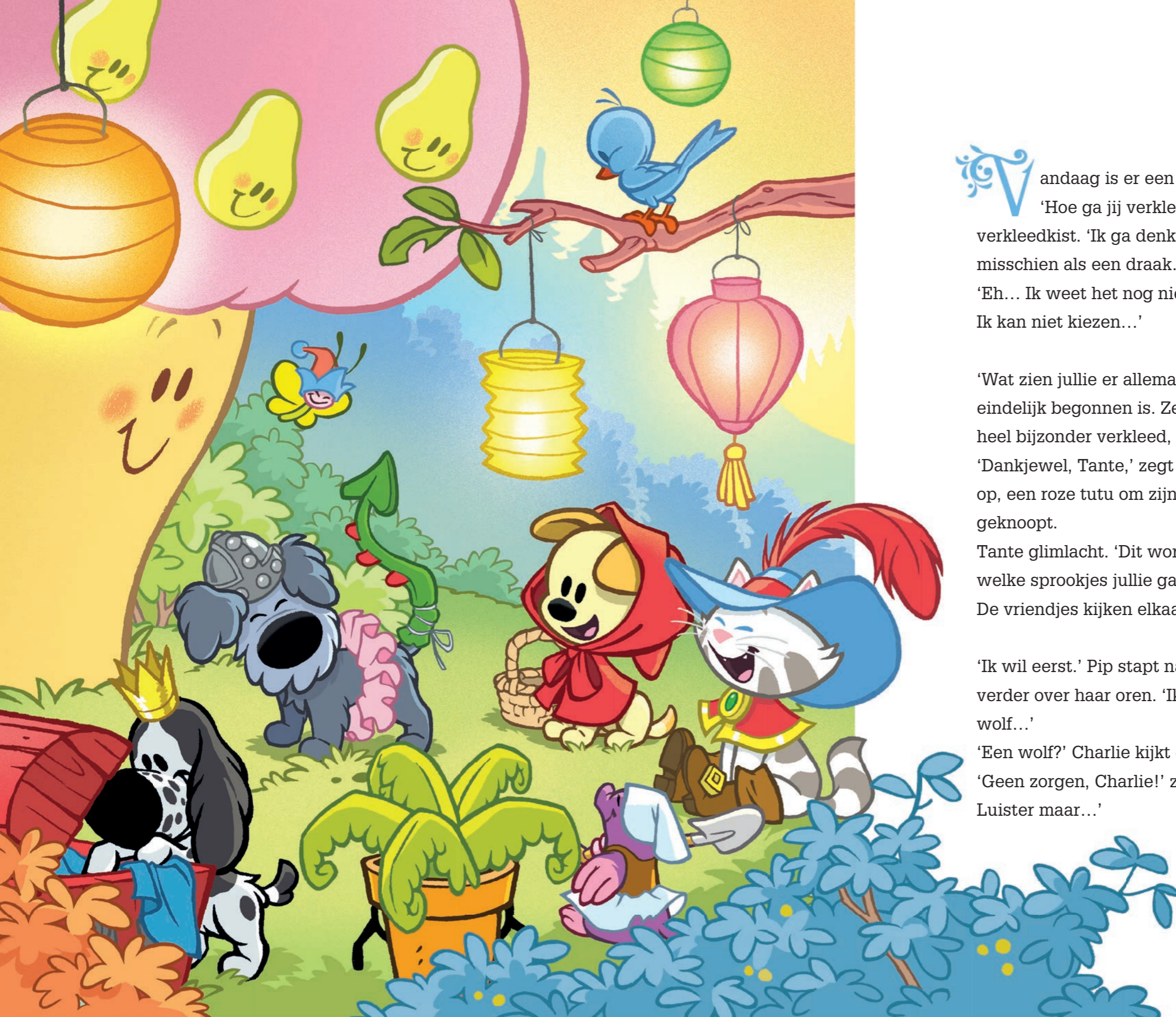
Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar worden gemaakt, in enige vorm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Dromenjager BV.

www.woezelenpip.nl | www.vriendjesclub.nl

Inhoud

Roodkapje	13
Hans en Grietje	19
De Kikkerprins	25
Sneeuwwitje	31
De Gelaarsde Kat	37
Assepoester	43

Vandaag is er een echt sprookjesfeest in de Tovertuin.

'Hoe ga jij verkleed, Woezel?' vraagt Pip. Ze rommelt in de verkleedkist. 'Ik ga denk ik als prinses. Of nee, toch als Roodkapje. Of misschien als een draak...'

'Eh... Ik weet het nog niet,' zegt Woezel. 'Er zijn zoveel leuke sprookjes. Ik kan niet kiezen...'

'Wat zien jullie er allemaal mooi uit,' zegt Tante Perenboom als het feestje eindelijk begonnen is. Ze kijkt bewonderend de kring rond. 'Jij bent wel heel bijzonder verkleed, Woezel!'

'Dankjewel, Tante,' zegt Woezel glunderend. Hij heeft een ridderhelm op, een roze tutu om zijn buikje en er zit een drakenstaart om zijn staart geknoopt.

Tante glimlacht. 'Dit wordt vast een betoverende avond. Ik ben benieuwd welke sprookjes jullie gaan vertellen. Wie wil er beginnen?'

De vriendjes kijken elkaar vol verwachting aan...

'Ik wil eerst.' Pip stapt naar voren en trekt haar vuurrode mutsje nog wat verder over haar oren. 'Ik weet een mooi sprookje. Over een meisje en een wolf...'

'Een wolf?' Charlie kijkt een beetje bang.

'Geen zorgen, Charlie!' zegt Pip vlug. 'Het is juist een heel leuk verhaal. Luister maar...'

Roodkapje

Er was eens een meisje dat Roodkapje heette, omdat ze altijd een rood mutsje droeg. Roodkapje was dol op koekjes bakken. Op een dag maakte ze er zoveel, dat ze er ook een paar naar haar lieve oma wilde brengen. Die woonde midden in het bos. 'Blijf op het pad, want midden in het bos woont een wolf die kinderen eet,' waarschuwde haar moeder.

'Kinderen eten? Wat is dit voor gemeen verhaal, Pip?' zegt

Woezel. 'Wie eet er nou kinderen?'

Pip kijkt geheimzinnig. 'Ja, gemeen hè, Woezel? Maar het komt goed, luister maar...'

Roodkapje belofde op het pad te blijven en ging zingend op weg.

'Ik ga grootmoeder koekjes brengen, in het bos, in het bos...'

De wolf deed net een dutje, maar werd wakker toen hij Roodkapje hoorde zingen. Dat klonk vrolijk. En wat rook het lekker... Hij rende naar haar toe.

'O nee!' roept Charlie uit. 'Nu gaat hij Roodkapje opeten!' Hij drukt zijn poten tegen zijn oren. 'Ik wil het niet horen.'